

Škole su pošizile za ŠiZ-om

- Poštovani gledatelji, javljamo se iz Gradske skupštine Grada Zagreba, u kojoj je netom završilo predstavljanje rezultata pilot-projekta „Škola i zajednica”, skraćeno: ŠiZ. Riječ je o novom izbornom predmetu iz domene građanskog odgoja, za koji su srednje škole pokazale golem interes. Ako je suditi po izlaganjima učenika, predmet je pun pogodak.

ŠiZ se temelji na istraživačkom učenju: učenici sami odabiru problem u svojoj lokalnoj zajednici, proučavaju ga i predlažu rješenje školama, ali i vlastima.

Spomenimo i da se nalazimo na povijesnome mjestu, u zgradi u kojoj je 1847. hrvatski jezik proglašen jednim od službenih jezika Habsburške Monarhije i u dvorani u kojoj je 1892. predavanje održao veliki Nikola Tesla, predlažući elektrifikaciju Zagreba... A evo nam i prvih sugovornika! Bok, reci nam nešto o ŠiZ-u, kakav je to predmet?

Leo: To je jedan ludi predmet jer, ovaj, ne moraš ništa učiti, nema knjiga ni ocjena, samo razgovaraš, istražuješ problem i na kraju predlažeš rješenje. Možeš i kritizirati, a ne biti kažnjen!

Profesorica: Projekt je za čistu peticu. Učenici su nam svima održali lekciju i poručili da se ne smijemo navikavati na probleme, nego se trebamo angažirati.

Lorena: Novi predmet dao nam je vjetar u leđa. Mučio nas je manjak sadržaja za mlade u našem kvartu. Prije smo se povlačili po kafićima i parkovima, ali sad smo sami organizirali ples za Valentinovo s profesionalnim DJ-em, kino na otvorenom i božićni sajam!

- A tvoja škola?

Ivana: Uхватili smo se ukoštac s problemom umora i neispavanosti učenika na nastavi u jutarnjoj smjeni. Umorni smo ne zato što dokasna „visimo” na društvenim mrežama, već zato što biološki sat nas adolescenata drukčije kuca. Zato smo predložili da umjesto u 8:00, nastava započne u 8:30. Gradski oci bili su oduševljeni idejom i komentirali da njome možemo dobiti sljedeće izbore!

Profesor: Mi smo pak „šizili” na temu mentalnog zdravlja mladih. Treba nam više školskih psihologa.

Barbara: Mi smo s razredom u sklopu terenske nastave posjetili Kuću Europe, naučili kako funkcionira Europska unija i što može značiti za nas mlade.

- A vaša priča?

Eni: Odlučili smo popločiti teško prohodan put od željezničke stanice do škole. Nažalost, nismo našli sponzora za radove, ali smo sami očistili put do škole i postavili klupice.

Vjekoslav: Ne želim se praviti važan, ali kako ja jedini u školi imam tetka koji radi u stolariji, zadužili su mene da nabavim te klupice. Evo slike – mislim da su ispale baš super!